

Τότε παρουσιάσθηκα εἰς τὸν Φρούραρχον καὶ τοῦ εἶπα :

— Ἀναφέρω, κύριε Φρούραρχε, ὅτι ἐξήτασα καὶ ἐβεβαιώθην ὅτι τῶντι, ὅπως κατηγγέλη πρὸς τὸ Φρουραρχεῖον, ὁ ἵπποκόμος μου, κατορθῶνων νὰ ἐξαπατᾷ τὴν ἐπίβλεψίν μου, ἐξήρχετο τὴν νύκτα καὶ ἐπαίξε τὸν караγκιόζην.

Ὁ Φρούραρχος μὲ ἤκουσε χωρὶς ἐνδιαφέρον. Καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἐσπευδε πρὸς ἄλλην ὑπόθεσιν. Ἄλλ' ἐγὼ ἐπέμεινα :

— Περιμένω διαταγὰς τοῦ Φρουραρχείου διὰ νὰ παραδώσω τὸν στρατιώτην νὰ τιμωρηθῇ.

Ὁ Φρούραρχος ἔκαμε μορφασμὸν καὶ μοῦ εἶπε :

— Βρὲ ἀδελφέ, δὲν τὸν ἀφήνεις νὰ πᾶ νὰ χαθῇ!...

Τὸν ἀφήκα νὰ χαθῇ, ἀφοῦ τὸ ἤθελε καὶ ὁ κύριος Φρούραρχος. Ἄλλ' ἀντὶ νὰ χαθῇ ἔγεινεν ὁ Κοκλὲν τοῦ караγκιόζ - μπερντέ.

Ὅλιγον καιρὸν μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας του τὸν εἶδα εἰς μίαν ἐφημερίδα νὰ τὸν γράφουν... διάσημον!

I. ΑΚΤΗΜΩΝ

Γ Ε Λ Α ! . .

Γ Ε Λ Α, κι' ὅταν βαθεῖα μέσ' ᾗς τὴν καρδιά σου

Ἀπελπισιὰ καὶ πόνος βασιλεύῃ·

Γέλα, καὶ ὅταν νοιώθῃς ἡ ψυχὴ σου

Παντοῦ καὶ θλιμμένη νὰ γροεῖ.

Γέλα, κι' ὅταν τὴ σκέψη σου σκοτίζουν

Ἡ ἀπονιὰ τοῦ κόσμου κ' ἡ κακία·

Μὴ κλαῖς ἡ συμφορὰ ἃν σὲ σπαράξῃ,

Μὴ κλαῖς ὅταν σὲ δέσῃ ἡ δυστυχία.

Γέλα! — σκλήρῃ ἐκδίκησι τοῦ κόσμου,

Ποῦ τόσα σ' ἔχει δάκρυα ποίσει.

Τὴ ψεύτικη χαρὰ σου θὰ ζηλέψουν...

Στὸν πόνο σου, κανεῖς δὲν θὰ δακρύσῃ.

Σάμος

ΕΛΕΝΗ Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ